Yankı Köyü ve Kayıp Melodi

Kendi Sesini Bulma Hikayesi

NotebookLM

Bir varmış, bir yokmuş... Bulutların bile pembe olduğu Yankı Köyü'nde çok garip bir kural varmış. Burada kimse yeni bir şey söylemezmiş. Sadece duyduklarını tekrar ederlermiş.

- Mavi şapka çok moda!

- Mavi şapka çok moda!

- Mavi şapka... Hey, sıradaki söz neydi?

NotebookLM

Deniz, köyün en neşeli ama en ‘uyumsuz’ çocuğuymuş. Çünkü o, taklit yaparken hep karıştırırmış.

- Ah! Yine yapamadım. Herkes robot gibi dönerken ben neden topaç gibi devriliyorum?

- Deniz! Ritmi bozdun. Yine başa sarmamız gerekecek!

NotebookLM

Deniz, herkes gibi olamadığı için üzülüp Sessiz Tepe'ye kaçarmış. Burası köyün 'wi-fi'sinin çekmediği tek yermiş.

Keşke ben de onlar gibi mükemmel tekrar edebilsem. Belki o zaman beni de beğenirler.

NotebookLM

Derken, Deniz daha önce hiç duymadığı bir ses duymuş. Bu bir “beğeni” sesi değilmiş, gerçek bir kuş sesiymiş!

Deniz şaşırır. Kuşa cevap vermeye çalışır, ama taklit etmez, ona eşlik eder.

NotebookLM

Deniz ve kuşun şarkısı birleşince ortaya harika, yepyeni bir müzik çıkar. Ağacın yaprakları bile bu ritimle dans etmeye başlar.

“Hey! Bu ses çok güzel. Bu... benim sesim! Bunu köye götürmeliyim! Sadece tekrar etmeyelim, biz de şarkı söyleyelim!”

NotebookLM

Deniz meydana koşar. Herkes hala aynı eski şarkıyı söylüyordur. Ama Yankı Köyü o kadar gürültülüymüş ki, kimse Deniz'in küçük şarkısını duyamamış.

“Hey millet! Durun! Bakın ne buldum!”

NotebookLM

Deniz pes etmez. Meydanın ortasındaki kutunun üzerine çıkar. Derin bir nefes alır.

“Tamam Deniz... Taklit yok. Sadece içinden geleni söyle.”

“La-la-la!
Pır-pır-uç!”

NotebookLM

Bir anda müzik durur.
Herkes donup kalır. Parlayan aynalarını indirirler.

Ece: "Bu da ne? Bu listede yok. Bu akım değil!"

Can: "Hihi! Çok komik görünüyor. Sanki uçan bir patates gibi!"

İlk defa biri, ezberlenmiş bir şeye değil, gerçekten komik olan bir şeye gülmüş.

NotebookLM

Can da kutuya çıkar ve Deniz'e katılır. Ama o, melodiyi biraz değiştirir.

Can: "La-la-la! Bum-bum-çak!"

Deniz: "Evet! Aynısını yapma, kendin gibi yap!"

Meydan bir anda 'Yankı' yeri olmaktan çıkar, kocaman bir orkestraya dönüşür.

O gün Yankı Köyü'nde büyük bir şey değişmiş. Artık kimse 'Mavi şapka' takmak zorunda hissetmemiş.

Ve gökten üç elma düşmüş: Biri anlatana, biri dinleyene, biri de kendi şarkısını söyleyen cesur çocuklara...

NotebookLM

Hikaye Üzerine Sohbet

Tema: Özgünlük ve Dijital Farkındalık

1. Yankı Köyü'ndeki çocukların aynaları sana neyi hatırlattı?
2. Deniz neden diğerleri gibi dans edemiyordu? Bu kötü bir şey miydi?
3. Senin de 'kendi sesin' dediğin, yapmaktan çok hoşlandığın farklı bir şey var mı?

NotebookLM

SON

Yazan ve Tasarlayan: [Your Name/Agency]

NotebookLM